

VAŠE RODINNÁ KRONIKA

krok za krokem

Lenka Peremská

Vaše rodinná kronika

krok za krokem

Lenka Peremská

Vaše rodinná kronika

krok za krokem

Lenka Peremská

Jazyková korektura: Kateřina Hošková

Sazba: Pavel Vaščák

Obálka: Pavel Vaščák

Odpovědný redaktor: Tomáš Krejčířík

Technický redaktor: Radek Střecha

Objednávky knih:

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN 978-80-264-0783-6

Vydalo nakladatelství CPress v Brně roku 2015 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 19275.

© Albatros Media a. s., 2015. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

1. vydání

 ALBATROS MEDIA a.s.

Obsah

VÍTEJTE...	5
PLYNULÝ TOK PŘÍBĚHU	6
REKONSTRUKCE RODINY	16
ZAČÍNÁ SE PSÁT KRONIKA ANEKDO KY ZAČAL, PŮL DÍLA VYKONAL	29
DĚJINY MÍSTA A DOMU	35
PO KOM SE JMENUJEME?	53
STATISTIKY PORODNOSTI	56
STATISTIKA SŇATEČNOSTI	64
NA CO NAŠI PŘEDCI UMÍRALI	77
POVOLÁNÍ NAŠICH PŘEDKŮ	83
DATOVÁNÍ FOTOGRAFIÍ	86
ROK NA VSI	99
DOPORUČENÁ LITERATURA	103

Patraa Cost Plenoir,

Costa Prima Secunda Tertia Quarta

Cost Cost Cost Cost

Angelschene in der, 1000 1000 1000 1000

1. Lay . . . 8 . 14 . - - 79 - 158 - 1. 7 1/2

2. Lay . . . 2 . 2 . - - 9 . 18 - 1. 1 1/2

3. Lay . . . 10 . - - - - - 1 - 5

Patraa Schone

1000 . 20 . 17 . - - 88 - 176 - 2. 4 1/2

1000 . 20 . 17 . - - 88 - 176 - 2. 4 1/2

1000 . 20 . 17 . - - 88 - 176 - 2. 4 1/2

1000 . 20 . 17 . - - 88 - 176 - 2. 4 1/2

1000 . 20 . 17 . - - 88 - 176 - 2. 4 1/2

1000 . 20 . 17 . - - 88 - 176 - 2. 4 1/2

1000 . 20 . 17 . - - 88 - 176 - 2. 4 1/2

1000 . 20 . 17 . - - 88 - 176 - 2. 4 1/2

1000 . 20 . 17 . - - 88 - 176 - 2. 4 1/2

1000 . 20 . 17 . - - 88 - 176 - 2. 4 1/2

1000 . 20 . 17 . - - 88 - 176 - 2. 4 1/2

1000 . 20 . 17 . - - 88 - 176 - 2. 4 1/2

1000 . 20 . 17 . - - 88 - 176 - 2. 4 1/2

1000 . 20 . 17 . - - 88 - 176 - 2. 4 1/2

1000 . 20 . 17 . - - 88 - 176 - 2. 4 1/2

Vítejte...

» ANEB SLOVO ÚVODEM

Kniha, kterou právě držíte v rukou, je volným pokračováním genealogické příručky Váš rodokmen krok za krokem, od své starší sestry se však v mnohém odlišuje. Předně se nejedná o návod, jak sestavit rodokmen, nýbrž o přehled tipů a doporučení, jak již dohledané informace přetavit do smysluplné, čtivé a zároveň přehledné rodinné kroniky.

Jestliže jste hrdými majiteli mnoha a mnoha ofocených nebo vytištěných matričních záznamů, nosíte v hlavě desítky informací o svém rodě a rádi byste je předali dalšímu pokolení, je tato kniha určena právě vám. Máte doma přetékající šuplíky dokumentů? Leží vám v zásuvce fotografické album plné osob, jejichž možnost identifikace odešla spolu s posledním žijícím pamětníkem? Chcete sepsat kroniku, do níž shrnete veškeré své pracné bádání? Uzavřením vlastního rodopisného výzkumu totiž práce na dějinách rodu nekončí, ba právě naopak.

V zásadě máte dvě možnosti, jak se získaným materiálem naložit. Buď si pořídíte předtištěnou kroniku, do jejíchž tabulek poněkud otrocky vložíte pracně nashromážděné informace, nebo se vydáte jinou, hluboce osobní, kreativní a originální, ač nesnadnější cestou.

A právě tu vám nabízí tato publikace. Obsahuje totiž návody na srozumitelné zpracování jednotlivých kapitol, pomáhá při prvních krůčcích v samém začátku sepisování, podává pomocnou ruku při určování toku příběhu a zároveň přidává nádvkem řadu tipů, jak svou rodovou kroniku co nejvíce obohatit statistikami, grafickými přehledy apod.

K tomu připojuje zajímavosti z dějin každodennosti, které nebyly zmíněny v prvním díle. Díky novým informacím o způsobu života vašich předků pohlédnete na svůj rodokmen ze zcela jiného úhlu. Pouhá data a jména zakreslená ve stromě života lze totiž s menším úsilím povýšit na příběh.

Tuto knihu věnuji svým rodičům za jejich celoživotní podporu,

Mírcě za neutuchající a absolutní (byť sestersky nekritickou) důvěru v mé schopnosti,

Pětovi, Matýskovi a Vášovi za to, že prostě jsou!

Plynulý tok příběhu

Pátrání po vlastních kořenech je zápasem, jehož průběh není vždy férový. Zatímco na vaší straně se investují hodiny a hodiny času, probdělé noci a záněty očních spojivek, váš pomyslný protihráč, ať již je to matriční kniha nebo jakýkoliv jiný historický pramen, vám nabídne hledaný záznam jen sporadicky. Nezbytná trpělivost se tak po dnech bádání přemění v ryze stoický přístup, s nímž flegmaticky listujete stranami popsanými rukama dávno zemřelých zapisovatelů. Bušení srdce a zvýšený tep se dostaví teprve v okamžiku, kdy zahlédnete jméno nebo údaj, po kterém jste tak dlouho pátrali.

Jakmile proletíte krásně čitelnými nejmladšími matrikami, probijete se složitostmi kurentu 19. století a doslova po pídích zdoláte také století osmnácté (někteří matadoři jistě zabrousí ještě o století hlouběji), **stanete před nejtěžším úkolem rodopisce. Tím je umění říct „dost“.**

Za nejobávanější okamžik bývá považován mrtvý bod, neschopnost přechíst záznam nebo nemožnost potvrdit příbuzenství. Všechny tyto faktory dohromady jako by přímo volaly po ukončení vašeho výzkumu. A právě v tom tkví onen zádrhel. Nikdo totiž nechce skončit dřív, než se dozví o své rodině úplně vše.

Většina z nás se žene co nejvíce do minulosti, snaží se vytáhnout na světlo stopy z konce 17. století, někteří se vydávají až na samý práh před třicetiletou válku. Nevyhnutelně ovšem každý dospěje k momentu, kdy dříve či později narazí na mrtvý bod, který již nebude schopen překonat.

Kvůli této neodbytné touze posunout znalosti o našem rodu až za nejzazší mez řada z nás tíhne k přesvědčení, že není potřeba výzkum uzavřít, protože se stejně časem vrátíme k jeho nejstaršímu příslušníkovi a budeme pokračovat. Nemá proto smysl informace zpracovávat a sepisovat kroniku, protože „co kdyby náhodou“.

Tato představa je ovšem od základu mylná. Další úsilí nás ve většině případů nikam nezavede a ochudíme se o sepsání dějin rodu, k němuž se opět dostaneme po letech nebo vůbec.

Zkuste se proto zamyslet nad tím, jestli má váš výzkum ještě nějaký potenciál, aby byl veden dále, nebo jestli by nebylo prospěšnější ho právě teď, byť s těžkým srdcem, uzavřít a přistoupit k jeho dalšímu zpracování.

Jestliže jste se rozhodli pro druhou možnost, jste tu správně. Tato kniha by vám totiž mohla být nápomocná při počátečním tápání nad problémem, **jak pojmut historii rodu**, potažmo jak ji přenést na papír tak, aby zůstala smysluplná i vašim potomkům.

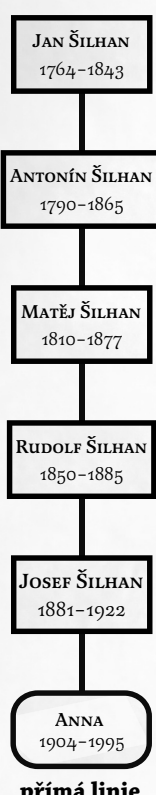
Vyprávění o vlastním rodě můžeme bezpochyby pojmut zcela dle libovůle každého z vás. Následující tipy, vycházející z mé (leckdy těžce nabyté) zkušenosti, mají usnadnit cestu těm, kteří při sestavování kroniky a především při určování toku příběhu poněkud tápají. Vymyslet systém, kterého se budeme po čas sepisování kroniky držet, je poměrně složité a vyžaduje určitou dávku zkušenosti.

Nejprve si musíte ujasnit, **do jaké šíře a v jakém směru budete dějiny své rodiny popisovat.** V zásadě se lze držet genealogických vzorců tak řečeného stromu života. Složitější varianty je potom nutné

abyli prilis teoreticti, pojďme si zásady určování toku

ŠÍ HISTORII, PŘÍBĚH TAK LÉPE PLYNE.

PŘÍMÁ LINIE

Jestliže jste se rozhodli zpracovat pouze **přímou (otcovskou nebo mateřskou) linii** svého rodokmenu, máte vyhráno. Na vašem stole patrně leží několik záznamů o dědovi, pradědovi a tak dále až do nejzazší generace, kam se vám podařilo předky dohledat.

Zpracování historie rodu potom není tak složité, neboť informací je poskyrovnu a dají se snadno roztřídit.

Vždy ovšem začínejte v nehlubší historii, neboť takto sestavený příběh dobře plyne a jednotlivé události na sebe logicky navazují. Vyprávění o dějinách rodu od dědečka směrem do minulosti by zdaleka nebylo tak čtivé a poutavé.

Vyvarujte se také častému používání označení členů rodiny a spíše identifikujte každou osobu celým jménem. Lépe se vynáší v textu typu „*Jan Mareš se narodil v roce 1864 a měl dva syny, Josefa a Rudolfa*“ než „*prapraděda Jan se narodil v roce 1864 a měl pradědu a prastrýce*“. Předchozí věty jsou ukázkou, kde se tento nešvar objevuje ad absurdum, ovšem mějme stále na paměti, že naše kronika má přetrvát do budoucnosti a má být srozumitelná i našim potomkům.

Jedna generace představuje přibližný časový úsek 25 až 30 let. Hledáme-li tedy předky do šesté generace od osoby narozené v roce 1950, dosáhneme přibližně někam k první třetině 19. století. Při sledování deseti generací se pohybujeme již bezmála tři sta let zpět.

Výsledná osnova textu bude tedy v každé jedné kapitole popisovat jednu generaci rodu.

VÝVOD

Mnohem obtížnější je stanovení systému při popisování dějin rodu, jestliže jsme při pátrání po předcích zvolili tak zvaný vývod.

Vývod **začíná opět jednou osobou, od níž zaznamenává rodiče od každého zde obsaženého člena.** Sleduje tedy dvojici rodičů, čtveřici prarodičů a tak dále, přičemž v každé generaci se počet předků zdvojnásobuje.

Pokud jste se tedy vydali za šestou generaci, klobouk dolů, neboť takové pátrání je neskutečně náročné především na čas. Ještě těžší je ovšem seřadit informace tak, abyste žádnému ze členů rodiny neupírali jeho místo ve vaší minulosti. Boční linie zde neexistují, všichni do jednoho se podíleli na vašem zplodění.

Naštěstí nezřídka nastane situace, kdy několik předků ubude. K tak zvané ztrátě předků dochází, zejména žila-li rodina v jediné vesnici, kde se několik málo rodů sezdávalo mezi sebou. V takovém případě jistě naleznete společnou krev hned v několika větvích.

Již jsme zdůrazňovali, že **je třeba začínat s vyprávěním v nejstarších dobách** a pokračovat směrem do současnosti. Ovšem vyberete-li si jen jednu z větví, například nositele příjmení, opomenete řadu dalších.

Odkud a kudy vést linii příběhu při zpracování vývodu o šesti generacích? Protože budeme postupovat v otcovské linii stejně jako v linii mateřské, rozdělíme si nejprve kroniku na dvě části.

Počet předků v jednotlivých generacích

1. generace – 1 osoba

2. generace – 2 osoby

3. generace – 4 osoby

4. generace – 8 osob

5. generace – 16 osob

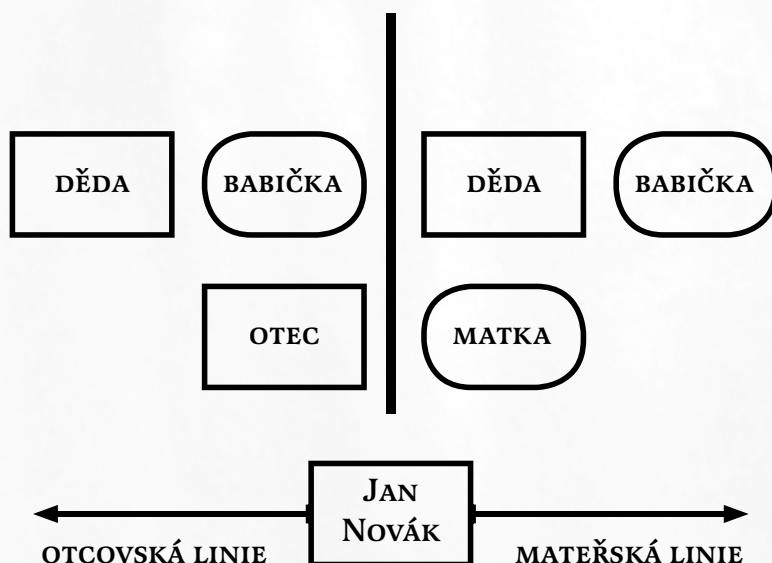
6. generace – 32 osob

7. generace – 64 osob

8. generace – 128 osob

9. generace – 256 osob

10. generace – 512 osob

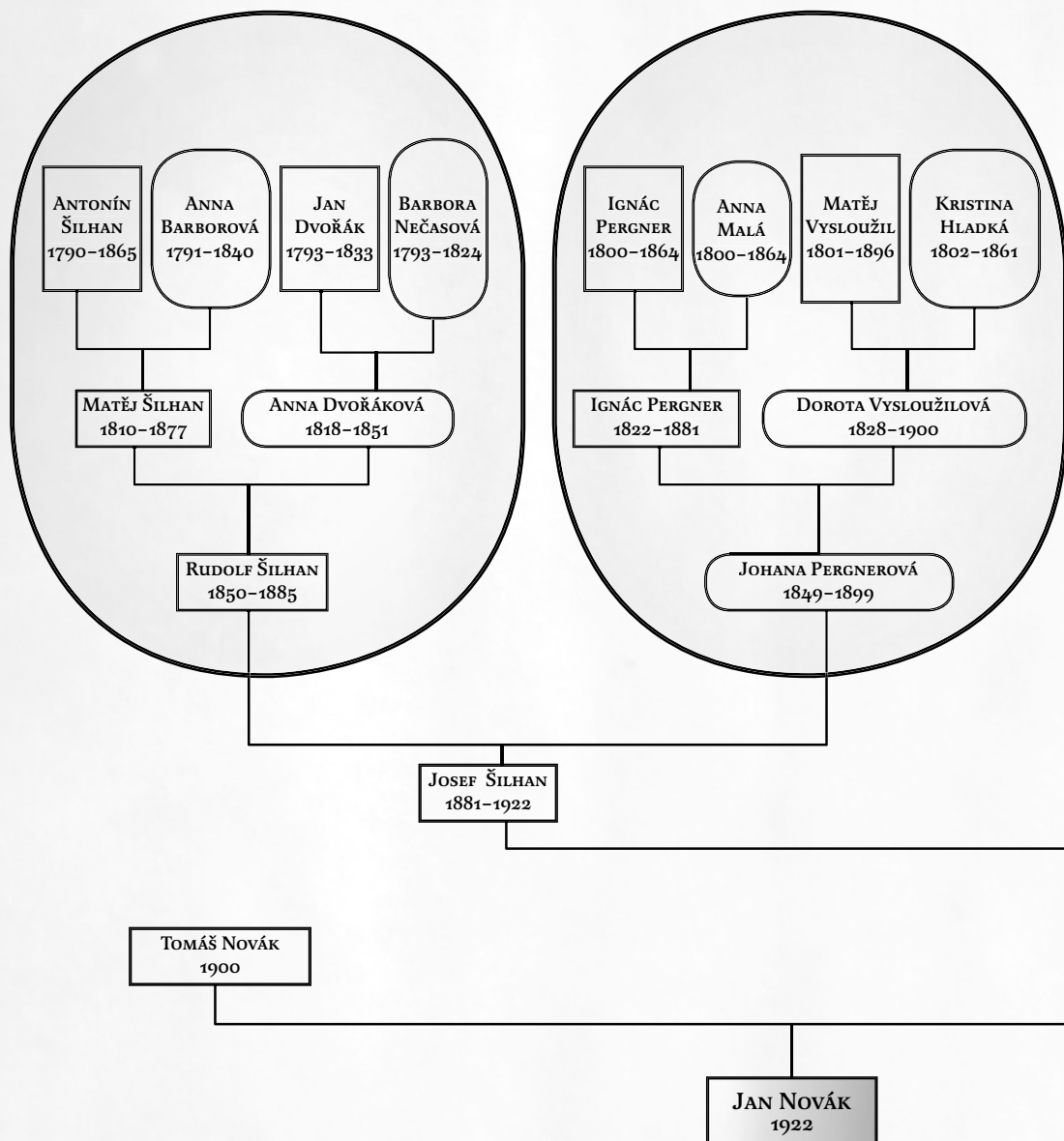
Rozdělení na otcovskou a mateřskou linii

VAŠE RODINNÁ KRONIKA KROK ZA KROKEM

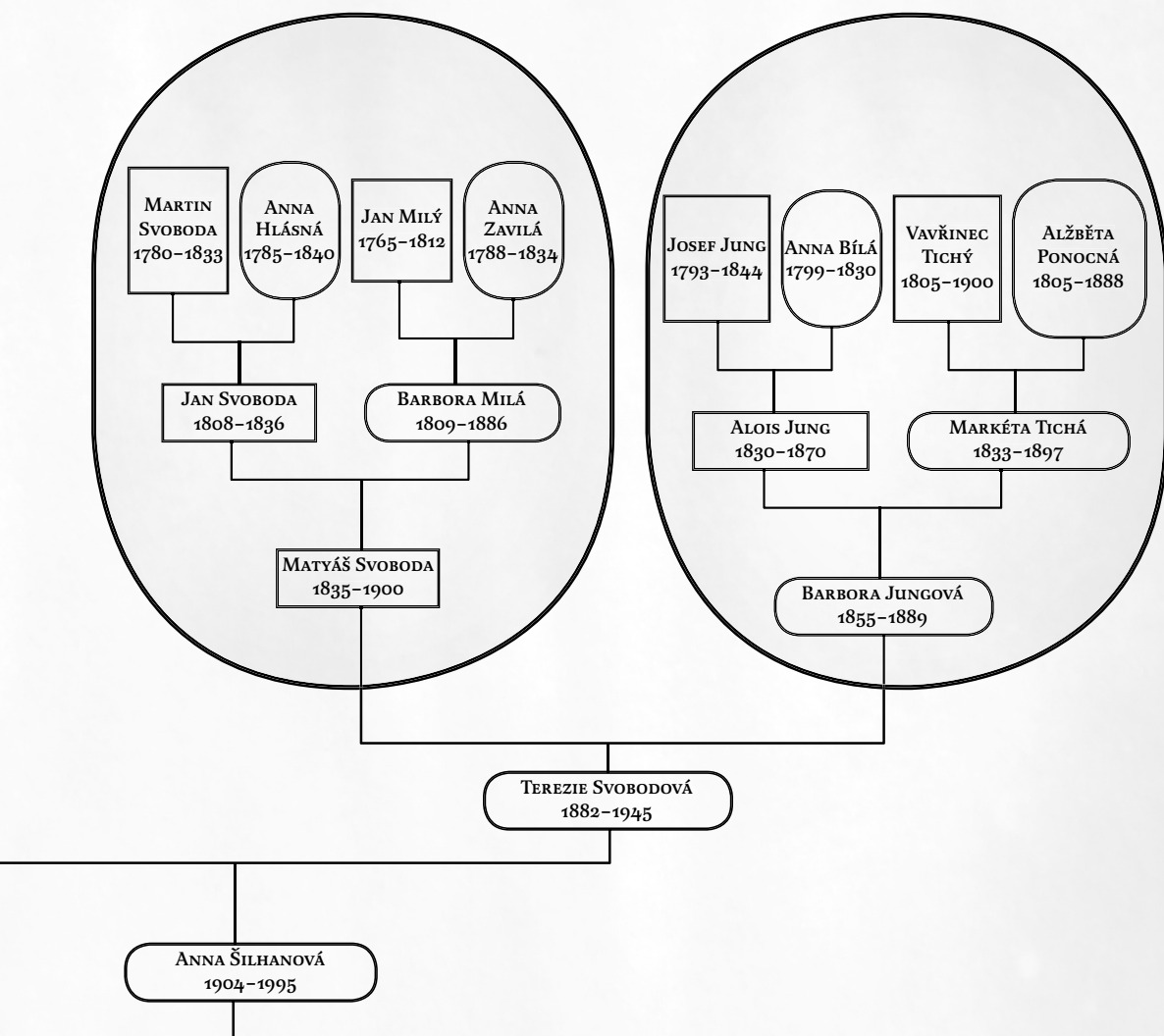
KROK 1

V našem případě je střenem neboli výchozí osobou Jan Novák narozený v roce 1922. Nejprve se tedy podíváme na předky jeho matky Anny Šilhanové, která představuje druhou generaci.

Strom rozdělíme na čtyři větvičky, které později pospojujeme.

Vývod rozdělený na čtyři větve

KROK 2

Každý pomyslný kruh nám nyní vytvoří jednu kapitolu, kterou ještě můžeme rozčlenit do podkapitol.

Soustředíme-li se vždy na jednu generaci, zahrnoval by první oddíl vyprávění o manželském páru Antonínu Šilhanovi a Anně Barborové, druhá část by popisovala osudy jejich syna Matěje Šilhana a jeho manželky Anny Dvořákové. V rámci vyprávění o jejím původu nesmíme zapomenout uvést informace o Anniných rodičích.

Takto by tedy vypadala jedna kapitola.

1) Větev Šilhanových

1.1 Antonín Šilhan a Anna Barborová

1.2 Matěj Šilhan a Anna Dvořáková

KROK 3

Jistě bychom nyní mohli pokračovat životním příběhem dalšího pokračovatele rodu Rudolfa Šilhana narozeného v roce 1850. Na protějščí straně u Rudolfovy manželky se nám v této vrstvě nacházejí již tři manželské páry. Jestliže jsme tedy pojali naši kroniku jako líčení života jedné rodiny, bylo by popisování všech předků Johany Pergnerové více než složité a pro čtenáře zmatečné.

Přikloníme se tedy k variantě, kdy shrneme dějiny v pořadí druhé větve způsobem, jak jsme již učinili v prvním případě.

Takto vypadá druhá kapitola.

2) Větev Pergnerových

2.1 Ignác Pergner a Anna Malá

2.2 Ignác Pergner a Dorota Vysloužilová

KROK 4

Představili jsme dvě z větví mateřské strany našeho vývodu a nyní můžeme další kapitolou propojit jejich osoby pomocí manželského páru Rudolfa Šilhana a Johany Pergnerové.

Tím jsme odskočili do další generace, jejíž pokračovatel se jednou ožení s pokračovatelkou třetí a čtvrté větve.

Ve třetí kapitole tak vyústí dva rody.

3) Rudolf Šilhan a Johana Pergnerová

KROK 5

Stejného postupu využijeme i ve třetí a čtvrté větvi.

Návrh čtvrté a páté kapitoly.

4) Větev Svobodových

4.1 Martin Svoboda a Anna Hlásná

4.2 Jan Svoboda a Barbora Milá

5) Větev Jungových

5.1 Josef Jung a Anna Bílá

5.2 Alois Jung a Markéta Tichá

KROK 6

Obě větve opět propojíme v šesté kapitole.

6) Matyáš Svoboda a Barbora Jungová

KROK 7

Také ve třetí a čtvrté větvi jsme sestoupili ke třetí generaci (od naší výchozí osoby), v níž se konečně všechny čtyři větve propojí.

7) Josef Šilhan a Terezie Svobodová

Dospěli jsme na samý práh 20. století k matce naší výchozí osoby. Protože se dcera Josefa Šilhana a Terezie Svobodové, Anna Šilhanová, později provdá za potomka v otcovské části rodokmenu, je nezbytné zopakovat celý výše zmíněný postup i v otcovské linii.

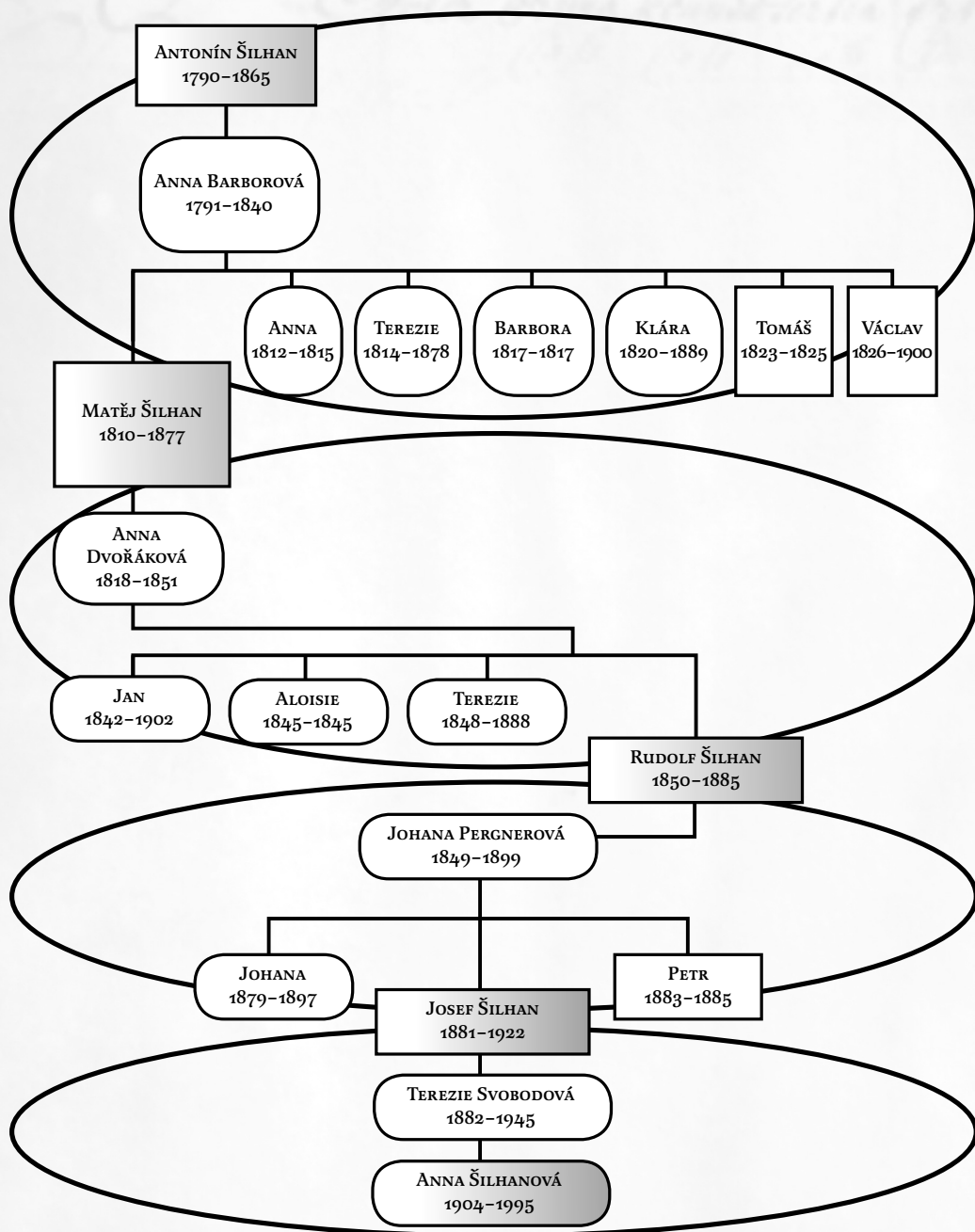
RODOKMEN

Jednomu z typů zpracování rodinného stromu se říká rodokmen. Stejný název se však souhrnně používá pro jakýkoliv diagram zaznamenávající naše předky, přestože by bylo lepší použít označení rodinný strom. (Protože se jedná o vžitě a frekventované pojmenování, objeví se v tomto nesprávném kontextu zcela vědomě i v této knize.)

Rodokmen popisuje jedinou větev našich předků, která nesla společné příjmení. Jedná se tedy o rozšířenou přímou linii. Určující je pro nás dovést historii od výchozí osoby přes jejího otce, dědu, pradědu a tak dále, kam až dokážeme dojít. Na rozdíl od diagramu přímé linie však rodokmen nepomáhá ani sourozence, je tak velmi detailní při popisování historie jedné rodiny.

Jestliže zpracováváme kroniku právě z tohoto typu rodinného stromu, nebude práce nikterak složitá.

Začneme opět od nejstaršího zjištěného předka a budeme sestupovat vyprávěním o každé generaci.

Rodokmen rozdělený na jednotlivé generace

ROZROD

Nejsložitějším typem rodinného stromu je bezesporu rozrod. Rozrod **začíná nejstarším dohledaným předkem a sleduje všechny jeho potomky**. Od předchozího rodokmenu se tedy odlišuje tak, že sleduje rovněž děti sourozenců.

Do tohoto poněkud obávaného výzkumu se pouští jen hrstka badatelů a jeho následné přetavení do kroniky rodu se neobejde bez nutnosti zpracovávat sourozenecké linie zcela samostatně.

Existuje řada lidí, kteří jsou velmi lingvisticky nadaní a dokážou dát rodinné kronice ucelenou formu psanou svižným jazykem. Co je to ovšem platné, nemají-li dopředu jasně rozvrženo, co, jak a v jakém pořadí do svého díla pojmu. **Výsledkem právě přečtené statě je osnova, tedy rozložení jednotlivých kapitol a přesné určení jejich náplně.** Vybraného vzorce se po čas psaní textu za žádnou cenu nevzdávejte. Odměnou vám totiž nakonec bude přehledná a logicky navazující rodinná kronika.

Tři generace pospolu v polovině 20. století

Rekonstrukce rodiny

V předchozí kapitole jsme si odpověděli na otázku odkud a jak směřovat náš příběh. O vlastním těle vyprávění však dosud nepadlo ani slovo, a proto se na následujících stránkách pokusíme tento fakt napravit.

Vladimír Linhart od dětství k sňatku

Předpokládejme, že jsme se právě ocitli v pomyslném bodě nula. Máme shromážděné veškeré záznamy, které se nám podařilo vypátrat, a toužíme je převést do uceleného textu dávajícího smysl nejen nám, ale především našim potomkům.

Páteř budoucí kroniky budou tvořit matriční záznamy. Jistě by bylo snadné každého jednoho člena uvést jménem, uzavřít jeho život do letopočtů, případně zmínit povolání. Ti, kteří dokážou dobře číst staré písmo, k textu připojí ještě informace o bydlišti, farářích, porodních bábě, kmotrech nebo svědcích. I takový souhrn bude jistě velmi poutavý. Nicméně co by se asi stalo, kdybychom se pokusili nalezené matriční záznamy zkombinovat a dát do časové posloupnosti?

Zpracování a roztřídění nalezených dat je totiž jedním z nejsložitějších úkolů rodopisce. Abyste se v záplavě letopočtů, jmen a dalších informací neztratili, soustředte se vždy na jednu jedinou generaci, jejíž osudy se pokusíte zrekonstruovat.

Život Vladimíra Linharta

JAK ŠEL ČAS

Svatební fotografie ze soukromého archivu

1. STUPEŇ

K pochopení souvislostí postačí jednoduchá tabulka (uvedená na straně 19). Jestliže si dáte práci s jejím vyplněním, můžete z ní v závěru vyčíst leccos, co by vašemu sebebedlivějšímu oku při klasickém zapisování informací mohlo uniknout.

Řada lidí se soustředí pouze na záznamy stejné povahy, dá si tedy stranou křestní zápisy, na druhou hromádku zápisy o sňatcích, bokem výpisy z knih zemřelých.

Podobné přehledové tabulky o narození, sňatcích a úmrtích v jedné rodině, potažmo generaci, jsme sestavili i my. Za příklad jsme zvolili rodinu Blahoutovu, která žila v chalupě čp. 114 v jihočeském Javorníku u Stach.

Nositelům této generace byl Josef Blahout narozený roku 1846 tamtéž. Kapitulu můžeme uvést buď jeho příchodem na svět, nebo sňatkem, záleží na tom, v jaké míře jsme se jeho osobě věnovali při sestavování předchozí generace.

Následující tabulka obsahuje data narození všech Josefových potomků. V dalších nalezneme Josefovův sňatek s Antonií Kramlovou a jeho druhé oddavky s Františkou Žiškou, třetí souhrn ukazuje veškerá úmrtí ve sledované rodině.

Tabulka se zápisy o narození

Datum	Událost	Osoba	Místo	Další údaje
15.4.1870	N	dcera Antonie	Javorník 114	
26.6.1872	N	syn Josef	Javorník 114	
29.1.1875	N	dcera Aloisie	Javorník 114	
23.3.1876	N	syn František	Javorník 114	
30.5.1877	N	syn Jan Nepomucký	Javorník 114	
16.1.1879	N	syn Ladislav	Javorník 114	
29.8.1881	N	dcera Josefa	Javorník 114	

Tabulka se zápisy o sňatcích

4.5.1869	OO	Blahout Josef a Antonie Kramlová	Javorník
11.5.1875	OO	Blahout Josef a Františka Žiškova	Jaroškov

Tabulka se zápisy o úmrtí

Datum	Událost	Osoba	Místo	Další údaje
15.4.1870	Z	Dcera Antonie	Javorník 114	
8.2.1875	Z	Matka Antonie Blahoutová roz. Kramlová	Javorník 114	Po porodu
23.4.1876	Z	Dcera Aloisie	Javorník 114	
28.8.1877	Z	Syn Jan Nepomucký	Javorník 114	

N - narození, OO - sňatek, Z - úmrtí

Pro ucelený přehled o dění v jedné generaci by nám takový souhrn jistě postačil, příběh nám ovšem vytvoří jen stěží. Pokusme se proto veškeré zapsané informace zanést do jediné tabulky tak, jak následovaly po sobě. Časová posloupnost nám životní události postaví do zcela jiného světla.

Datum	Událost	Osoba	Místo	Další údaje
4.5.1869	OO	Blahout Josef a Antonie Kramlová	Javorník	
15.4.1870	N	Dcera Antonie	Javorník 114	
15.4.1870	Z	Dcera Antonie	Javorník 114	
26.6.1872	N	Syn Josef	Javorník 114	
29.1.1875	N	Aloisie	Javorník 114	
8.2.1875	Z	Matka Antonie Blahoutová roz. Kramlová	Javorník 114	Po porodu
11.5.1875	OO	Vdovec Blahout Josef a Františka Žiškova	Jaroškov	
23.3.1876	N	Syn František	Javorník 114	
23.4.1876	Z	Dcera Aloisie	Javorník 114	
30.5.1877	N	Syn Jan Nepomucký	Javorník 114	
28.8.1877	Z	Syn Jan Nepomucký	Javorník 114	
16.1.1879	N	Syn Ladislav	Javorník 114	
29.8.1881	N	Dcera Josefa	Javorník 114	

Z takto sestavené tabulky lze nyní vyčíst následující: *Dvaadvacetiletý Josef Blahout se v květnu roku 1869 oženil s Antonií Kramlovou. Neuplynul ani rok a novomanželka přivedla na svět první dítě. Proorodičce však osud nepřál, a tak dcera buď na následky těžkého porodu, kvůli špatné adaptaci na vnější prostředí nebo jakékoliv jiné zdravotní příčině okamžitě po porodu zemřela.*

Rodiče ji naštěstí stihli nechat pokřtít, proto její ostatky mohli později za řádné pohřební ceremonie pochovat na hřbitově.

Na dalšího potomka museli manželé čekat celá dvě následující léta. Teprve v roce 1872 se narodil syn, jemuž podle tradice dali otcovské jméno – Josef. Když byly Josefovi dva roky, narodila se dcera Aloisie. Ani třetí porod však zjevně neprobíhal standardně, neboť matka Antonie týden po porodu dne 8. února roku 1875 zemřela na poporodní komplikace. Tím se uzavřela první část manželského života Josefa Blahouta.

Druhá kapitola téhož příběhu se však začala psát poměrně záhy. Josef Blahout zůstal v předjaří roku 1875 sám s dvouletým batoletem a novorozencem. Není proto divu, že se hned o tři měsíce později oženil s Františkou Žiškovou. Tichá svatba se konala dne 11. května téhož roku v Jaroškově. Druhá manželka přivedla na svět první dítě hned v březnu následujícího roku, o měsíc později se však rodina opět o jednoho člena zmenšila. Teprve roční Aloisie, Josefova dcera z prvního svazku, zemřela.

Šťěstěna nepřála ani druhorozenému Janovi Nepomuckému, který zemřel ve třech měsících na psotník. Dvě léta po jeho nešťastné smrti přivítali do rodiny Ladislava, o němž prokazatelně víme, že se dožil dospělosti a zemřel až po polovině 20. století v Javorníku. Poslední potomek, dcera Josefa, ovšem tolik štěstí neměla. Zemřela jako dvouletá.

V ŠIRŠÍM ZÁBĚRU

2. STUPEŇ

Takto vypadá základní posloupnost jedné rodiny. Příběh je však možné libovolně rozšiřovat. Ve druhém, o něco složitějším stupni, můžeme použít tutéž tabulku a přiřadit k ní například údaje o sňatcích všech přeživších potomků.

Do života rodiny také zasahovaly další události. Například úmrtí starší generace, tím spíš, žila-li na vejminku v rámci téže usedlosti.

Zajímavé je také sledování osudů dětí narozených nositeli generace. Věkové rozpětí mezi nejmladším a nejstarším se nezdá blížit dvaceti letům. Proto bývalo častým jevem, že se nejstarší ženili a přiváděli děti v dobách, kdy jejich nejmladší sourozenci teprve vylézali z kolébek.

Dokud otcovský grunt dědil nejmladší ze synů, všichni členové rodiny se setkávali jen výjimečně a věkově rozdílní sourozenci se někdy nemuseli ani znát. Starší odcházeli do služby nebo za řemeslem, nezdá se zcela opustili rodnou ves nebo se v časech po polovině 19. století rovnou odebrali třeba za velkou louží do Ameriky.

Jev, kdy nejstarší syn žil spolu s rodiči a jejich nejmladšími potomky v jediné domácnosti, se stal pravidelnějším teprve poté, co rodný grunt začal dědit právě nejstarší potomek. Od této doby se mnohem častěji stávalo, že mladý muž uzavřel sňatek a spolu s manželkou zůstali na usedlosti

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.